

RAVIMI OMADUSTE KOKKUVÕTE

1. RAVIMPREPARAADI NIMETUS

Etoricoxib Teva, 60 mg õhukese polümeerikattega tabletid
Etoricoxib Teva, 90 mg õhukese polümeerikattega tabletid
Etoricoxib Teva, 120 mg õhukese polümeerikattega tabletid

2. KVALITATIIVNE JA KVANTITATIIVNE KOOSTIS

Üks õhukese polümeerikattega tablett sisaldab 60 mg etorikoksiibi.
Üks õhukese polümeerikattega tablett sisaldab 90 mg etorikoksiibi.
Üks õhukese polümeerikattega tablett sisaldab 120 mg etorikoksiibi.

INN. *Etoricoxibum*

Abiainete täielik loetelu vt lõik 6.1.

3. RAVIMVORM

Õhukese polümeerikattega tablett

60 mg tabletid: tumeroheline ümmargune kaksikkumer õhukese polümeerikattega tablett läbimõõduga ligikaudu 8 mm, mille ühel küljel on sissepressitud „60“ ja teine külg on sile.

90 mg tabletid: valge ümmargune kaksikkumer õhukese polümeerikattega tablett läbimõõduga ligikaudu 9 mm, mille ühel küljel on sissepressitud „90“ ja teine külg on sile.

120 mg tabletid: kahvatuoroheline ümmargune kaksikkumer õhukese polümeerikattega tablett läbimõõduga ligikaudu 10 mm, mille ühel küljel on sissepressitud „120“ ja teine külg on sile.

4. KLIINILISED ANDMED

4.1 Näidustused

Osteoartroosi, reumatoidartriidi, anküloseeriva spondüliidi ning ägeda podagrahooga seotud valu ja põletikunähtude sümptomaatiline ravi täiskasvanutel ja noorukitel alates 16 aasta vanusest.

Kirurgilisest hambaravist tingitud mõõduka valu lühiajaline ravi täiskasvanutel ja noorukitel alates 16 aasta vanusest.

Selektiivse COX-2 inhibiitori väljakirjutamise üle otsustades tuleb hinnata patsiendi kõiki riskifaktoreid (vt lõigud 4.3, 4.4).

4.2 Annustamine ja manustamisviis

Annustamine

Kuna etorikoksiibist tingitud kardiovaskulaarsed riskid võivad olla suuremad kõrgema annuse ja pikema ravi puhul, tuleb kasutada väikseimat toimivat ööpäevast annust võimalikult lühikest aega. Patsiendi sümptomaatilise ravi vajadust ning ravivastust tuleb regulaarselt hinnata, eriti osteoartroosiga patsientidel (vt lõigud 4.3, 4.4, 4.8 ja 5.1).

Osteoartroos

Soovitav annus on 30 mg üks kord ööpäevas. Mõnedel patsientidel, kes ei ole saavutanud haigusnähtude piisavat vähenemist, võib tugevama toime tagada annuse suurendamine 60 mg-ni üks kord ööpäevas. Kui ravitoime ei suurene, tuleb kaaluda teisi ravivõimalusi.

Reumatoidartriit

Soovitav annus on 60 mg üks kord ööpäevas. Mõnedel patsientidel, kes ei ole saavutanud haigusnähtude piisavat vähenemist, võib tugevama toime anda annuse suurendamine 90 mg-ni üks kord ööpäevas. Kui patsiendi seisund on kliiniliselt stabiliseerunud, võib osutada sobilikuks annuse allatiitrimine 60 mg-ni üks kord ööpäevas. Kui ravitoime ei suurene, tuleb kaaluda teisi ravivõimalusi.

Anküloseeriv spondüliit

Soovitav annus on 60 mg üks kord ööpäevas. Mõnedel patsientidel, kes ei ole saavutanud haigusnähtude piisavat vähenemist, võib tugevama toime anda annuse suurendamine 90 mg-ni üks kord ööpäevas. Kui patsiendi seisund on kliiniliselt stabiliseerunud, võib osutada sobilikuks annuse allatiitrimine 60 mg-ni üks kord ööpäevas. Kui ravitoime ei suurene, tuleb kaaluda teisi ravivõimalusi.

Ägeda valuga seisundid

Ägeda valuga seisundite korral tuleb etorikoksiibi kasutada ainult ägeda valu perioodil.

Äge podagrahoog

Soovitav annus on 120 mg üks kord ööpäevas. Ägeda podagrahoog ravi kliinilistes uuringutes manustati etorikoksiibi 8 päeva.

Hambakirurgia operatsioonijärgne valu

Soovitav annus on 90 mg üks kord ööpäevas, piirdudes maksimaalselt kuni 3 päevaga. Mõnedele patsientidele võib olla vajalik muu operatsioonijärgne valutustamine.

Soovitavust suuremate annuste kasutamisel ei ole ühegi näidustuse puhul demonstreeritud toime tugevnemist või ei ole seda uuritud. Seetõttu:

Osteoartroosi raviks kasutatav annus ei tohi olla suurem kui 60 mg ööpäevas.

Reumatoidartriidi ja anküloseeriva spondüliidi raviks kasutatav annus ei tohi olla suurem kui 90 mg ööpäevas.

Ägeda podagrahoog raviks kasutatav annus ei tohi olla suurem kui 120 mg ööpäevas, maksimaalne ravi kestus 8 ööpäeva.

Annus hambakirurgia operatsioonijärgse ägeda valu korral ei tohi olla rohkem kui 90 mg ööpäevas, piirdudes maksimaalselt 3 päevaga.

Patsientide erirühmad

Eakad

Eakatel patsientidel ei ole vaja annust muuta. Nagu ka teiste ravimitega, tuleb eakate patsientide puhul olla ettevaatlik (vt lõik 4.4).

Maksakahjustus

Vaatamata näidustusele ei tohi kergekujulise maksafunktsiooni häirega patsientidel (Child-Pugh skoor 5...6) ületada annust 60 mg üks kord ööpäevas. Keskmise raskusega maksafunktsiooni häire korral (Child-Pugh skoor 7...9) ei tohi, vaatamata näidustusele, ületada maksimaalset annust 30 mg üks kord ööpäevas.

Mõõduka maksafunktsiooni häirega patsientide kliiniline ravikogemus on vähene, mistõttu peab olema ettevaatlik. Raskekujulise maksafunktsiooni häirega patsientide (Child-Pugh skoor ≥ 10) kohta kliinilised andmed puuduvad, seetõttu on ravimi kasutamine nendel patsientidel vastunäidustatud (vt lõigud 4.3, 4.4 ja 5.2).

Neerukahjustus

Patsientidel kreatiniini kliirensiga ≥ 30 ml/min ei ole vaja annust korrigeerida (vt lõik 5.2). Etorikoksiibi kasutamine on vastunäidustatud patsientidel kreatiniini kliirensiga < 30 ml/min (vt lõigud 4.3 ja 4.4).

Lapsed

Etorikoksiib on vastunäidustatud lastel ja alla 16-aastastel noorukitel (vt lõik 4.3).

Manustamisviis

Etoricoxib Teva't manustatakse suu kaudu ja seda võib võtta koos toiduga või ilma. Ravimpreparaadi toime võib saabuda kiiremini, kui Etoricoxib Teva't manustatakse ilma toiduta. Kiire sümptomaatilise toime vajadusel tuleb sellega arvestada.

4.3 Vastunäidustused

- Ülitundlikkus toimeaine või lõigus 6.1 loetletud mis tahes abiainetes suhtes.
- Peptilise haavandi või seedetrakti verejooksu esinemine.
- Patsiendid, kellel on atsetüülsalitsüülhappe või teiste mittesteroidsete põletikuvastaste ainete (MSPVA-d), sh COX-2 (tsüklooksügenaas-2) inhibiitorite manustamise järgselt tekkinud bronhospasm, äge nohu, ninapolüübid, angioneurootiline turse, nõgestõbi või allergilist tüüpi reaktsioonid.
- Rasedus ja imetamine (vt lõigud 4.6 ja 5.3).
- Rasked maksafunktsiooni häired (seerumi albumiin < 25 g/l või Child-Pugh skoor ≥ 10).
- Hinnanguline renaalne kreatiniini kliirens < 30 ml/min.
- Lapsed ja alla 16-aastased noorukid.
- Põletikuline soolehaigus.
- Südame paispuudulikkus (NYHA II...IV).
- Hüpertensiooniga patsiendid, kelle vererõhk on püsivalt üle 140/90 mmHg ja ei ole raviga hästi kontrollitud.
- Südame isheemiatõbi, perifeersete arterite haigus ja/või tserebrovaskulaarne haigus.

4.4 Erihoiatused ja ettevaatusabinõud kasutamisel

Toime seedetraktile

Etorikoksiibiga ravitud patsientidel on tekkinud seedetrakti ülaosa komplikatsioonid (perforatsioonid, haavandid või verejooksud), millest mõned on lõppenud surmaga.

Ettevaatusega tuleb ravida patsiente, kellel on suurim oht MSPVA-dest tingitud seedetrakti komplikatsiooni tekkeks: eakad inimesed, samaaegselt mõnda teist MSPVA-d või atsetüülsalitsüülhapet kasutavad patsiendid või patsiendid, kellel on anamneesis seedetrakti haigus, nt haavand või seedetrakti verejooks.

Seedetrakti kõrvaltoimete (seedetrakti haavandi või teiste seedetrakti tüsistuste) tekkerisk suureneb veelgi etorikoksiibi kasutamisel koos atsetüülsalitsüülhappega (iseegi väikeste annuste puhul). Pikaajalistes kliinilistes uuringutes ei ole tõestatud olulist erinevust seedetrakti ohutuse osas selektiivsete COX-2 inhibiitorite + atsetüülsalitsüülhappe koosmanustamise ja MSPVA-de + atsetüülsalitsüülhappe koosmanustamise vahel (vt lõik 5.1).

Kardiovaskulaarsed toimed

Kliinilised uuringud viitavad, et COX-2 selektiivsete inhibiitorite ravimrühm võib olla seotud trombootiliste kõrvaltoimete (eriti müokardiinfarkti ja insuldi) riskiga võrreldes platseebo ja mõnede MSPVA-dega. Kuna etorikoksiibist tingitud kardiovaskulaarsed riskid võivad olla suuremad kõrgema annuse ja pikema ravi puhul, tuleb kasutada väikseimat toimivat päevaannust võimalikult lühikest aega. Patsiendi sümptomaatilise ravi vajadust ning ravivastust tuleb regulaarselt hinnata, eriti osteoartroosiga patsientidel (vt lõigud 4.2, 4.3, 4.8 ja 5.1).

Etorikoksiibi ravi määramist tuleb hoolikalt kaaluda neil patsientidel, kellel esinevad kardiovaskulaarsete sündmuste olulised riskitegurid (nt hüpertensioon, hüperlipideemia, suhkurtõbi, suitsetamine) (vt lõik 5.1).

COX-2 selektiivsed inhibiitorid ei asenda kardiovaskulaarse trombemboolilise haiguse profülaktika eesmärgil kasutatavat atsetüülsalitsüülhapet, kuna neil puudub toime trombotsüütidele. Seetõttu ei tohi antitrombootilist ravi katkestada (vt lõigud 4.5 ja 5.1).

Toime neerudele

Renaalsetel prostaglandiinidel võib olla neeruperfusiooni säilitamisel kompensatoorne roll. Seetõttu võib etorikoksiibi manustamine neeruperfusiooni häirete korral põhjustada prostaglandiinide moodustumise vähenemist ning sekundaarselt halvendada neerude verevarustust ja funktsiooni. Viimase tekkerisk on suurem eelneva väljendunud neerufunktsiooni häire, dekompenseeritud südamepuudulikkuse või maksatsirroosiga patsientidel. Neil patsientidel tuleb ravi ajal jälgida neerufunktsiooni näitajaid.

Vedelikupeetus, tursed ja hüpertensioon

Nagu teistegi prostaglandiinide sünteesi inhibeerivate ravimite puhul, on etorikoksiibi kasutataval patsientidel täheldatud vedelikupeetust, turseid ja hüpertensiooni. Kõiki mittesteroidseid põletikuvastaseid aineid, kaasa arvatud etorikoksiibi, võib seostada südame paispuudulikkuse tekke või taastekkega. Informatsioon etorikoksiibi annusega seotud toime kohta vt lõik 5.1. Tähelepanelik peab olema nende patsientide ravimisel, kellel on anamneesis südamepuudulikkus, vasaku vatsakese düsfunktsioon või hüpertensioon ning samuti olemasolevate muul põhjusel tekkinud tursetega patsientide puhul. Kui patsientidel sümptomid süvenevad, tuleb rakendada vajalikke abinõusid, sealhulgas kaaluda ravi lõpetamist etorikoksiibiga.

Etorikoksiibi, eriti suurtes annustes, seostatakse sagedamini esineva ja raskema hüpertensiooniga kui mõnesid teisi MSPVA-sid ja selektiivseid COX-2 inhibiitoreid. Seetõttu peab enne ravi etorikoksiibiga hüpertensioon olema kontrolli all (vt lõik 4.3) ja etorikoksiibi ravi ajal tuleb pöörata erilist tähelepanu vererõhu jälgimisele. Vererõhku tuleb jälgida kahe nädala jooksul pärast ravi algust ja edaspidi perioodiliselt. Kui vererõhk tõuseb olulisel määral, tuleb kaaluda teist ravi.

Toime maksale

Kliinilistes uuringutes täheldatialaniinaminotransferaasi (ALAT) ja/või aspartaaminotransferaasi (ASAT) aktiivsuse suurenemist (ligikaudu kolm või enam korda normväärtuse ülempiirist) ligikaudu 1%-l patsientidest, keda raviti kuni ühe aasta jooksul etorikoksiibi annustega 30 mg, 60 mg ja 90 mg ööpäevas.

Maksafunktsiooni näitajaid tuleb pidevalt kontrollida patsientidel, kellel esinevad maksakahjustusele viitavad haigusnähud ja sümptomid või kellel on leitud kõrvalekaldeid maksafunktsiooni testides. Maksapuudulikkuse sümptomite või püsivalt normist kõrgemate maksafunktsiooni näitajate (vähemalt kolm korda kõrgemad normväärtuse ülempiirist) puhul tuleb ravi etorikoksiibiga katkestada.

Üldine

Kui patsientidel ravi ajal mõne ülal nimetatud organsüsteemi funktsioonid halvenevad, siis tuleb kasutusele võtta sobivad meetmed ning kaaluda etorikoksiibiga ravi lõpetamist. Etorikoksiibi kasutamine eakatel ning neeru-, maksa- või südamefunktsiooni häiretega patsientidel vajab meditsiinilist järelevalvet.

Dehüdratsiooniga haigetel peab ravi alustamisel etorikoksiibiga olema ettevaatlik. Enne ravi alustamist soovitatakse haiged rehüdreerida.

Turuletulekujärgsel jälgimisel on MSPVA-de ja mõnede COX-2 selektiivsete inhibiitorite kasutamise seoses väga harva kirjeldatud raskekujulisi nahareaktsioone, millest mõned lõppesid surmaga, sealhulgas ekfoliatiivne dermatiit, Stevensi-Johnsoni sündroom ja toksiline epidermaalne nekrolüüs (vt lõik 4.8). Patsientidel on nende reaktsioonide tekkerisk kõige suurem ravikuuri alguses. Enamuses juhtudest on reaktsioon alanud ravi esimesel kuul. Etorikoksiibi kasutataval patsientidel on

kirjeldatud tõsiseid ülitundlikkusreaktsioone (nt anafülaksia ja angioödem) (vt lõik 4.8). Patsientidel, kellel on varem esinenud allergiat mõne ravimi suhtes, on mõningaid COX-2 selektiivseid inhibiitoreid seostatud suurenenud riskiga nahareaktsioonide tekkeks. Esimeste nahalööbe, limaskesta kahjustuste või ükskõik milliste teiste ülitundlikkusnähtude ilmnemisel tuleb ravi etorikoksiibiga katkestada.

Etorikoksiib võib varjata palavikku ja teisi põletikunähtusid.

Etorikoksiibi tuleb ettevaatusega kasutada koos varfariini või teiste suukaudsete antikoagulantidega (vt lõik 4.5).

Nagu ka teisi tsüklooksügenaasi/prostaglandiini sünteesi inhibeerivaid ravimeid, ei soovitata etorikoksiibi kasutamist rasedust planeerivatele naistele (vt lõigud 4.6, 5.1 ja 5.3).

4.5 Koostoimed teiste ravimitega ja muud koostoimed

Farmakodünaamilised koostoimed

Suukaudsed antikoagulandid: pikaajalisel stabiliseerunud varfariinravigil olnud patsientidele 120 mg etorikoksiibi manustamisel pikenes protrombiiniaja INR (*International Normalized Ratio*) ligikaudu 13%. Seetõttu tuleb suukaudseid antikoagulante saavatel patsientidel etorikoksiibiga ravi alustamisel või selle annuse muutmisel (eriti esimestel ravipäevadel) hoolikalt jälgida protrombiiniaja INR (vt lõik 4.4).

Diureetikumid, AKE inhibiitorid ja angiotensiin II antagonistid: MSPVA-d võivad vähendada diureetikumide ja teiste antihüpertensiivsete ravimite toimet. Mõnel neerufunktsiooni langusega patsiendil (nt dehüdratsiooniga patsiendid või neerufunktsiooni häiretega eakad patsiendid) võib AKE inhibiitori või angiotensiin II antagonisti ja tsüklooksügenaasi pärssivate ravimite koosmanustamise tagajärjel neerufunktsioon veelgi halveneda (sh on võimalik ägeda neerupuudulikkuse tekkimine), mis on tavaliselt pöörduv. Etorikoksiibi kasutamisel koos AKE inhibiitorite või angiotensiin II antagonistidega tuleb nende koostoimete võimalusega arvestada. Seetõttu tuleb sellist kombinatsiooni manustada ettevaatusega, eriti eakatele. Patsiendid peavad olema asjakohaselt hüdreeritud ja tuleb kaaluda neerufunktsiooni jälgimist pärast samaaegse ravi alustamist ning edaspidi perioodiliselt.

Atsetüülsalitsüülhape: tervetel katsealustel teostatud uuringus puudus 120 mg etorikoksiibil püsikontsentratsiooni tingimustes toime atsetüülsalitsüülhappe (81 mg üks kord ööpäevas) tromboosivastasele toimele. Etorikoksiibi võib kasutada samaaegselt koos atsetüülsalitsüülhappe madalate annustega, mida kasutatakse kardiovaskulaarseks profülaktikaks. Samas võib madalas annuses atsetüülsalitsüülhappe ja etorikoksiibi koosmanustamisel seedetrakti haavandite või muude komplikatsioonide esinemissagedus olla suurem kui ainult etorikoksiibi kasutades. Etorikoksiibi ei soovitata kasutada koos kardiovaskulaarseks profülaktikaks tarvitavatest annustest suuremate atsetüülsalitsüülhappe annustega või teiste MSPVA-dega samaaegselt (vt lõigud 5.1 ja 4.4).

Tsüklosporiin ja takroliimus: kuigi nende ravimite koostoimet etorikoksiibiga ei ole uuritud, võib tsüklosporiini või takroliimuse manustamine koos MSPVA-dega suurendada esimeste nefrotoksilist toimet. Etorikoksiibi kasutamisel koos kummagi nimetatud ravimiga tuleb kontrollida neerufunktsiooni.

Farmakokineetilised koostoimed

Etorikoksiibi toime teiste ravimite farmakokineetikale

Liitium: MSPVA-d vähendavad liitiumi eritumist neerude kaudu, mille tagajärjel suureneb liitiumi plasmakontsentratsioon. Vajadusel tuleb hoolikalt jälgida vere liitiumisisaldust ja korrigeerida liitiumi annust kombineeritud ravi ajal või MSPVA ärajätmisel.

Metotreksaat: etorikoksiibi 60 mg, 90 mg või 120 mg toimet hinnati kahes uuringus, kus seda manustati üks kord ööpäevas seitsme päeva jooksul patsientidele, kes said reumatoidartriidi raviks üks kord nädalas metotreksaati annustes 7,5...20 mg. Etorikoksiibi 60 mg ja 90 mg annustel puudus toime metotreksaadi plasmakontsentratsioonile või renaalsele kliirensile. Ühes uuringus puudus ka etorikoksiibi 120 mg annusel toime metotreksaadi plasmakontsentratsioonile või renaalsele kliirensile. Teises uuringus suurenes etorikoksiibi 120 mg annuse kasutamisel metotreksaadi plasmakontsentratsioon keskmiselt 28%, samas vähenes metotreksaadi renaalne kliirens 13%. Etorikoksiibi ja metotreksaadi koosmanustamisel tuleb patsiente jälgida metotreksaadiga seotud toksilisuse suhtes.

Suukaudsed rasestumisvastased vahendid: 60 mg etorikoksiibi manustamine 21 päeva jooksul samaaegselt suukaudse rasestumisvastase vahendiga, mis sisaldas 35 mikrogrammi etüüülöstradiooli ja 0,5...1 mg noretindrooni, suurendas etüüülöstradiooli püsikontsentratsiooni kontsentratsioonikõvera alust pindala ($AUC_{0...24h}$) 37%. Etorikoksiibi 120 mg annuse manustamisel koos sama suukaudse rasestumisvastase tabletiga, kas koos või 12-tunnise vahega, suurendas etüüülöstradiooli püsikontsentratsiooni kontsentratsioonikõvera alust pindala ($AUC_{0...24h}$) 50...60%. Sobiva suukaudse kontratseptiivi valimisel etorikoksiibi ravi ajal tuleb arvestada sellise etüüülöstradiooli kontsentratsiooni suurenemisega. Etüüülöstradiooli kontsentratsiooni suurenemine võib kaasa tuua suukaudsete rasestumisvastaste vahenditega seotud kõrvaltoimete (nt venoosne trombemboolia riskigrupi naistel) esinemissageduse suurenemise.

Hormoonasendusravi (HAR): 120 mg etorikoksiibi manustamisel 28 päeva jooksul koos hormoonasendusraviga, mis koosnes konjugeeritud östrogeenidest (0,625 mg PREMARIN), suurendas püsikontsentratsiooni $AUC_{0...24h}$ konjugeerimata östroonil (41%), ekviliinil (76%) ja 17- β -östradioolil (22%). Etorikoksiibi kroonilise ravi soovitatud annuste (30 mg, 60 mg ja 90 mg) mõju ei ole uuritud. 120 mg etorikoksiibi mõjud ($AUC_{0...24h}$) nendele PREMARIN'i östrogeensetele komponentidele olid poole väiksemad, kui PREMARIN'i manustati üksi ja annust suurendati 0,625 mg-lt 1,25 mg-ni. Nende suurenemiste kliiniline tähtsus on teadmata ning PREMARIN'i suuremaid annuseid ei uuritud manustamisel koos etorikoksiibiga. Nende östrogeensete kontsentratsioonide suurenemisega tuleb arvestada, kui valitakse menopausijärgset hormoonravi kasutamiseks koos etorikoksiibiga, sest östrogeeni mõju suurenemine võib suurendada hormoonasendusraviga seonduvate kõrvaltoimete tekkeriski.

Prednisoon/prednisoloon: ravimite koostoimeuuringutes puudus etorikoksiibil kliiniliselt oluline toime prednisooni/prednisolooni farmakokineetikale.

Digoksiin: 120 mg etorikoksiibi manustamine üks kord ööpäevas tervetele vabatahtlikele 10 päeva jooksul ei muutnud püsikontsentratsiooni tingimustes digoksiini kontsentratsioonikõvera alust pindala ($AUC_{0...24h}$) ega eritumist neerude kaudu. Täheledatai digoksiini C_{max} suurenemist (ligikaudu 33%). See tõus ei ole enamike patsientide puhul üldiselt oluline. Ent seda tuleb arvesse võtta etorikoksiibi ja digoksiini samaaegselt kasutavate patsientide puhul, kellel on kõrge risk digoksiinimürgistuse tekkeks.

Etorikoksiibi toime sulfotransferaaside poolt metaboliseeritavatele ravimitele

Etorikoksiib on inimese sulfotransferaaside (eriti SULT1E1) aktiivsuse inhibiitor ning on näidatud, et see suurendab etüüülöstradiooli kontsentratsiooni seerumis. Kuna teadmised sulfotransferaaside toime kohta on hetkel piiratud ning nende kliinilist tähtsust paljude ravimite puhul veel uuritakse, peaks olema ettevaatlik etorikoksiibi manustamisel koos peamiselt inimese sulfotransferaaside poolt metaboliseeritavate ravimitega (nt suukaudne salbutamool ja minoksidiil).

Etorikoksiibi toime CYP isoensüümide poolt metaboliseeritavatele ravimitele

In vitro uuringute põhjal ei ole oodata tsütokroom P450 (CYP) isoensüümide 1A2, 2C9, 2C19, 2D6, 2E1 või 3A4 pärssimist etorikoksiibi toimel. Tervetel isikutel teostatud uuringus ei muutnud 120 mg etorikoksiibi manustamine päevas maksa CYP3A4 aktiivsust, mida hinnati erütromütsiini hingamistesti põhjal.

Teiste ravimite toime etorikoksiibi farmakokineetikale

Etorikoksiibi metabolism sõltub CYP ensüümidest. CYP3A4 soodustab etorikoksiibi metabolismi *in vivo*. *In vitro* uuringud näitavad, et CYP2D6, CYP2C9, CYP1A2 ja CYP2C19 võivad samuti katalüüsida põhilist metaboolset teed, kuid nende kvantitatiivset rolli ei ole *in vivo* uuritud.

Ketokonasool: tugeval CYP3A4 inhibiitoril ketokonasoolil, mida manustati tervetele vabatahtlikele annuses 400 mg üks kord ööpäevas 11 päeva jooksul, ei olnud kliiniliselt olulist toimet 60 mg etorikoksiibi ühekordse annuse farmakokineetikale (AUC suurenes 43%).

Vorikonasool ja mikonasool: etorikoksiibi koosmanustamine kas suukaudse vorikonasooliga või paikselt manustatava mikonasooli suukaudse geeliga, tugevate CYP3A4 inhibiitoritega, põhjustas etorikoksiibi ekspositsiooni vähest suurenemist, aga seda ei peeta avaldatud andmete põhjal kliiniliselt oluliseks.

Rifampitsiin: etorikoksiibi manustamisel koos rifampitsiiniga, mis on tugev CYP ensüümide induktor, vähenes etorikoksiibi plasmakontsentratsioon 65%. Selle koostoime tulemusel võivad etorikoksiibi ja rifampitsiini samaaegsel kasutamisel haiguse sümptomid uuesti avalduda. Kuigi need andmed võivad tähendada etorikoksiibi annuse suurendamise vajadust, ei ole etorikoksiibi iga näidustuse puhul uuritud soovitatust suuremate annuste manustamist koos rifampitsiiniga, mistõttu seda ei soovitata (vt lõik 4.2).

Antatsiidid: antatsiidid ei mõjuta etorikoksiibi farmakokineetikat kliiniliselt olulisel määral.

4.6 Fertiilsus, rasedus ja imetamine

Rasedus

Etorikoksiibi kasutamise kohta raseduse ajal puuduvad kliinilised andmed. Loomkatsetes on ilmnenud reproduktsioonitoksilisus (vt lõik 5.3). Oht inimese raseduse puhul ei ole teada. Nagu teisedki prostaglandiinide sünteesi inhibeerivad ravimid, võib etorikoksiib põhjustada emaka inertsust ja arterioosjuha enneaegset sulgumist raseduse viimasel trimestril. Etorikoksiib on kogu raseduse vältel vastunäidustatud (vt lõik 4.3). Kui naine ravi ajal rasestub, tuleb ravi etorikoksiibiga lõpetada.

Imetamine

Ravimi rinnapiima eritumise kohta inimesel andmed puuduvad. Imetavatel rottidel eritub etorikoksiib piima. Etorikoksiibi kasutavad naised ei tohi last rinnaga toita (vt lõigud 4.3 ja 5.3).

Fertiilsus

Etorikoksiibi, nagu ka teisi COX-2 inhibeerivaid ravimeid, ei soovitata rasedust planeerivatel naistel kasutada.

4.7 Toime reaktsioonikiirusele

Etoricoxib Teva mõjutab mõõdukalt autojuhtimise ja masinate käsitsemise võimet.

Patsiendid, kellel esineb etorikoksiibi kasutamise ajal peapöörilust, peapööritust või uimasust, ei tohi autot juhtida ega masinatega töötada.

4.8 Kõrvaltoimed

Ohutusandmete kokkuvõte

Kliinilistes uuringutes hinnati etorikoksiibi ohutust 9295 inimesel, sealhulgas 6757-l osteoartriooni, reumatoidartriidi, kroonilise alaseljavalu või anküloseeriva spondüliidiga patsiendil (ligikaudu 600 osteoartriooni või reumatoidartriidi patsienti sai ravi ühe aasta jooksul või kauem).

Kliinilistes uuringutes oli kõrvaltoimete profiil sarnane osteoartriooni või reumatoidartriidiga patsientidel, keda raviti etorikoksiibiga ühe aasta jooksul või kauem.

Ägedate podagrahoogude kliinilises uuringus said patsiendid 120 mg etorikoksiibi üks kord ööpäevas kaheksa päeva jooksul. Selles uuringus täheldatud kõrvaltoimed olid üldiselt sarnased nendega, mida kirjeldati kombineeritud osteoartriidi, reumatoidartriidi ja kroonilise alaseljavalu uuringutes.

Kolmest aktiivse võrdlusravimiga kontrollitud uuringust saadud kombineeritud andmete kardiovaskulaarse ohutuse hindamise programmis said 17 412 osteoartriidi või reumatoidartriidiga patsienti ravi etorikoksiibiga (60 mg või 90 mg) keskmiselt ligikaudu 18 kuu vältel. Sellest programmist saadud ohutusandmed on toodud lõigus 5.1.

Hambakirurgia operatsioonijärgse ägeda valu kliinilistes uuringutes 614-l etorikoksiibiga (90 mg või 120 mg) ravitud patsiendil oli kõrvaltoimete profiil üldiselt sarnane ühendatud andmetega osteoartriidi, reumatoidartriidi ja kroonilise alaseljavalu uuringutest teatatuga.

Kõrvaltoimete loetelu tabelina

Kliinilistes uuringutes kirjeldati järgmisi kõrvaltoimeid suurema esinemissagedusega kui platseebo puhul osteoartriidi, reumatoidartriidi, kroonilise alaseljavalu või anküloseeriva spondüliidiga patsientidel, kes said etorikoksiibi annuses 30 mg, 60 mg või 90 mg kuni soovitatava annuseni kuni 12 nädala jooksul; MEDAL programmi uuringutes kuni 3½ aasta jooksul; ägeda valu lühiajalistes uuringutes kuni 7 päeva jooksul; või on nendest kõrvaltoimetest teatatud turuletulekujärgselt (vt tabel 1):

Tabel 1:

Organsüsteemi klass	Kõrvaltoimed	Esinemissageduse kategooria*
<i>Infektsioonid ja infestatsioonid</i>	alveolaarne luupõletik	Sage
	gastroenteriit, ülemiste hingamisteede infektsioon, kuseteede infektsioon	Aeg-ajalt
<i>Vere ja lümfisüsteemi häired</i>	aneemia (peamiselt seotud gastrointestinaalse veritsusega), leukopeenia, trombotsütopeenia	Aeg-ajalt
<i>Immuunsüsteemi häired</i>	ülitundlikkus ^{†§}	Aeg-ajalt
	angioödeem/anafülaktilised/anafülaktoised reaktsioonid, sh šokk [‡]	Harv
<i>Ainevahetus- ja toitumishäired</i>	ödeem/vedelikupeetus	Sage
	söögiisu suurenemine või vähenemine, kehakaalu suurenemine	Aeg-ajalt
<i>Psühhiaatrilised häired</i>	ärevus, depressioon, vaimse teravuse vähenemine, hallutsinatsioonid [‡]	Aeg-ajalt
	segasus [‡] , rahutus [‡]	Harv
<i>Närvisüsteemi häired</i>	pearinglus, peavalu	Sage
	düsgeusia, unetus, paresteesia/hüpesteesia, somnolentsus	Aeg-ajalt
<i>Silma kahjustused</i>	hägune nägemine, konjunktiviit	Aeg-ajalt
<i>Kõrva ja labürindi kahjustused</i>	tinnitus, peapööritus	Aeg-ajalt
<i>Südame häired</i>	südamepekslemine, arütmia [‡]	Sage
	kodade virvendus, tahhükardia [‡] , südame paispuudulikkus, mittespetsiifilised muutused EKGs, stenokardia [‡] , müokardiinfarkt [§]	Aeg-ajalt
<i>Vaskulaarsed häired</i>	hüpertensioon	Sage
	nahaõhetus, tserebrovaskulaarne haigusjuht [§] , transitoorse isheemia atakk, hüpertensiivne kriis [‡] , vaskuliit [‡]	Aeg-ajalt
<i>Respiratoorsed, rindkere ja mediastiinumi häired</i>	bronhospasm [‡]	Sage
	köha, düspnoe, ninaverejooks	Aeg-ajalt
<i>Seedetrakti häired</i>	kõhuvalu	Väga sage
	kõhukinnisus, kõhupuhitus, gastriit,	Sage

	kõrvetised/happe refluks, kõhulahtisus, düspepsia/ebamugavustunne ülakõhus, iiveldus, oksendamine, ösofagiit, suuõõne haavand	
	pingetunne kõhus, sooletalitluse muutused, suukuivus, mao- ja kaksteistsõrmikuhaavand, peptilised haavandid, sh seedetrakti perforatsioon ja verejooks, ärritatud soole sündroom, pankreatiit [‡]	Aeg-ajalt
Maksa ja sapiteede häired	ALAT ja ASAT aktiivsuse suurenemine	Sage
	hepatiit [‡]	Harv
	maksapuudulikkus [‡] , ikterus [‡]	Harv [†]
Naha ja nahaaluskoe kahjustused	ekhümoos	Sage
	näoturse, kihelus, lööve, erüteem [‡] , urtikaaria [‡]	Aeg-ajalt
	Stevensi-Johnsoni sündroom [‡] , toksiline epidermaalne nekrolüüs [‡] , paikne ravimlööve [‡]	Harv [†]
Lihaste, luustiku ja sidekoe kahjustused	lihaskrambid/spasmid, skeletilihaste valu/jäikus	Aeg-ajalt
Neerude ja kuseteede häired	proteiinuuria, seerumi kreatiniinisalduse suurenemine, neerukahjustus/-puudulikkus [‡] (vt lõik 4.4)	Aeg-ajalt
Üldised häired ja manustamiskoha reaktsioonid	asteenia/väsimus, gripitaoline haigus	Sage
	valu rindkeres	Aeg-ajalt
Uuringud	vere ureaalämmastikuisalduse suurenemine, kreatiinfosfokinaasi aktiivsuse suurenemine, hüperkaleemia, kusihappesisalduse suurenemine	Aeg-ajalt
	vere naatriumisalduse vähenemine	Harv

* Esinemissageduse kategooria on määratletud kliiniliste uuringute andmebaasi põhjal iga teatud kõrvaltoime kohta selle esinemise järgi: väga sage ($\geq 1/10$), sage ($\geq 1/100$ kuni $< 1/10$), aeg-ajalt ($\geq 1/1000$ kuni $< 1/100$), harv ($\geq 1/10\ 000$ kuni $< 1/1000$), väga harv ($< 1/10\ 000$).

[‡] See kõrvaltoime tehti kindlaks turuletulekujärgse jälgimise käigus. Selle teadaolev esinemissagedus on arvestatud lähtuvalt kõrgeimast esinemissagedusest kliiniliste uuringute andmetes, mis koguti näidustuste ja heakskiidetud annuse põhjal.

[†] Esinemissageduse kategooria „harv“ määratleti ravimi omaduste kokkuvõtte juhise (versioon 2, sept2009) järgi hinnangulise 95% usaldusvahemiku ülemise piiri põhjal 0 juhtumi kohta, võttes arvesse isikute arvu, keda raviti etorikoksiibiga, analüüsides III faasi andmeid, mis olid kogutud annuse ja näidustuse põhjal (n=15 470).

^B Ülitundlikkus hõlmab kõrvaltoime termineid „allergia“, „ravimiallergia“, „ülitundlikkus ravimite suhtes“, „ülitundlikkus“, „teisiti täpsustamata ülitundlikkus“, „ülitundlikkusreaktsioon“ ja „mittespetsiifiline allergia“.

[§] Platseebo ja võrdlusravimiga kontrollitud pikaajaliste kliiniliste uuringute analüüsides põhjal on COX-2 selektiivseid inhibiitoreid seostatud suurenenud riskiga tõsiste arteriaalsete trombootiliste kahjustuste, sh müokardiinfarkti ja ajuinsuldi tekkeks. Olemasolevate andmete põhjal ei ületa selliste haigusjuhtude absoluutse riski suurenemine aasta kohta tõenäoliselt 1% (aeg-ajalt).

Järgmisi tõsiseid kõrvaltoimeid on kirjeldatud seoses MSPVA-de kasutamisega ja neid ei saa välistada etorikoksiibi puhul: nefrotoksilisus, sh interstitsiaalne nefriit ja nefrootiline sündroom.

Võimalikest kõrvaltoimetest teatamine

Ravimi võimalikest kõrvaltoimetest on oluline teatada ka pärast ravimi müügiloa väljastamist. See võimaldab jätkuvalt hinnata ravimi kasu/riski suhet. Tervishoiutöötajatel palutakse kõigist võimalikest kõrvaltoimetest teatada www.ravimiamet.ee kaudu.

4.9 Üleannustamine

Etorikoksiibi manustamisel kliinilistes uuringutes ühekordsetes kuni 500 mg annustes ja korduvates kuni 150 mg päevaannustes kuni 21 päeva jooksul ei ilmnenud olulist toksilisust. Kirjeldatud on etorikoksiibi ägedat üleannustamist, kuigi enamikel juhtudel kõrvaltoimeid ei esinenud. Kõige sagedamini täheldatud kõrvaltoimed olid kooskõlas etorikoksiibi ohutusprofiiliga (nt seedetrakti kõrvaltoimed, kardioenaalsed kõrvaltoimed).

Üleannustamise korral tuleb rakendada tavalisi meetmeid: imendumata ravim tuleb seedetraktist eemaldada, patsienti tuleb kliiniliselt jälgida ja vajadusel rakendada toetavat ravi.

Etorikoksiib ei ole hemodialüüsiv; ei ole teada, kas ravim on eemaldatav peritoneaaldialüüsi teel.

5. FARMAKOLOOGILISED OMADUSED

5.1 Farmakodünaamilised omadused

Farmakoterapeutiline rühm: mittesteroidsed põletiku- ja reumavastased ained, koksiibid, ATC-kood: M01AH05

Toimemehhanism

Etorikoksiib on terapeutiliste annuste juures suukaudselt toimiv selektiivne tsüklooksügenaas-2 (COX-2) inhibiitor.

Kliinilise farmakoloogia uuringutes inhibeeris etorikoksiib annustes kuni 150 mg ööpäevas annusest sõltuvalt COX-2, mõjutamata oluliselt COX-1 aktiivsust. Etorikoksiib ei pärssinud mao prostaglandiinide sünteesi ega mõjutanud trombotsüütide funktsiooni.

Tsüklooksügenaas vastutab prostaglandiinide sünteesi eest. On identifitseeritud kaks isovormi – COX-1 ja COX-2. COX-2 on ensüümi isovorm, mida indutseerivad põletikueelsed stiimulid ja mis vastutab valu-, põletiku- ja palavikumediaatorite sünteesi eest. COX-2 osaleb ka ovulatsiooni, implantatsiooni ja arterioosjuha sulgumise protsessis, neerufunktsiooni regulatsioonis ja kesknärvisüsteemi funktsioonides (palaviku induktsioon, valu tajumine ja kognitiivne funktsioon). Sellel võib olla roll ka haavaparanemises. COX-2 on inimesel leitud maohaavandeid ümbritsevast koest, kuid selle tähtsus haavaparanemises ei ole kindlaks tehtud.

Kliiniline efektiivsus ja ohutus

Efektiivsus

Osteoartroosiga patsientidele etorikoksiibi 60 mg üks kord ööpäevas manustamisel vähenes oluliselt valu ja paranes patsiendi hinnang haigusele. Ravimi toimet täheldati juba teisel ravipäeval ja see jäi püsima kuni 52 nädala jooksul. Uuringutes oli etorikoksiib 30 mg üks kord ööpäevas efektiivsem platseebost 12-nädalase raviperioodi jooksul (kasutati sarnaseid hindamisi nagu ülalnimetatud uuringutes). Erinevate annuste uuringus tagas etorikoksiib 60 mg kõigi kolme esmase tulemusnäitaja oluliselt suurema paranemise kui 30 mg 6-nädalase ravi jooksul. Käe osteoartroosi korral ei ole 30 mg annuse kasutamist uuritud.

Reumatoidartriidiga patsientidele etorikoksiibi 60 mg ja 90 mg üks kord ööpäevas manustamisel vähenesid mõlema annusega oluliselt valu ja põletik ning paranes liikuvus. Uuringutes, milles hinnati 60 mg ja 90 mg annuse mõjusid, püsisid soodsad toimed 12-nädalaste raviperioodide vältel. Uuringus, milles võrreldi 60 mg ja 90 mg annuse mõjusid, olid nii etorikoksiibi 60 mg üks kord ööpäevas kui ka 90 mg üks kord ööpäevas annused platseebost efektiivsemad. Patsiendi globaalse valu hinnangu (0...100 mm visuaalne analoogskaala) järgi oli 90 mg annus efektiivsem kui 60 mg annus, keskmise paranemisega -2,71 mm (95% CI: -4,98 mm; -0,45 mm).

Ägeda podagrahooga patsientidel leevendas etorikoksiib 120 mg üks kord ööpäevas 8-päevase raviperioodi jooksul mõõdukalt ja tugevat liigesevalu ja põletikku võrreldavalt indometatsiiniga annuses 50 mg 3 korda ööpäevas. Valuvaigistav toime ilmnes juba 4 tundi pärast ravi alustamist.

Anküloseeriva spondüliidiga patsientidel 90 mg etorikoksiibi manustamisel üks kord ööpäevas vähendas oluliselt valu lüüsimbas, põletikku, kangust ja parandas funktsiooni. Etorikoksiibi kliiniline kasu oli täheldatav juba järgmisel päeval pärast ravi alustamist ja säilis kogu 52-nädalase ravikuuri jooksul. Teises uuringus, milles hinnati 60 mg annuse efektiivsust võrreldes 90 mg annusega, näidati etorikoksiibi 60 mg ööpäevas ja 90 mg ööpäevas manustamisel sarnast efektiivsust kui naprokseeni manustamisel 1000 mg ööpäevas. Annusele 60 mg ööpäevas 6 nädala jooksul ebapiisava ravivastusega patsientidel parandas annuse tõstmine 90 mg-ni ööpäevas lüüsimbavalu intensiivsuse skoori (0...100 mm visuaalsel analoogskaalal) võrreldes ravi jätkamisega 60 mg ööpäevas annusega keskmiselt -2,70 mm (95% CI: -4,88 mm; -0,52 mm).

Operatsioonijärgset hambavalu hinnanud kliinilises uuringus manustati 90 mg etorikoksiibi üks kord ööpäevas kuni kolm päeva. Algusvõrdluses mõõduka valuga patsientide alarühmas oli 90 mg etorikoksiibil sarnane valu äravõttev toime kui 600 mg ibuprofeenil (16,11 vs. 16,39; P=0,722) ja suurem kui 600 mg paratsetamooli ja 60 mg kodeiini kombinatsioonil (11,0; P<0,001) ja platseebol (6,84; P<0,001) mõõdetuna valu leevenemisena kokku esimese 6 tunni jooksul (TOPAR6). Annustamisest esimese 24 tunni jooksul päästeravimi kasutamisest teatanud patsientide protsent oli 90 mg etorikoksiibil 40,8%, 600 mg ibuprofeenil võetuna kord iga 6 tunni tagant 25,5% ja 600 mg paratsetamooli ja 60 mg kodeiini kombinatsioonil võetuna kord iga 6 tunni tagant 46,7% võrreldes platseeboga (76,2%). Selles uuringus oli 90 mg etorikoksiibi keskmine toime algus (tajutav valu leevenemine) 28 minutit pärast manustamist.

Ohutus

Artriidi pikaajaline ravi etorikoksiibi ja diklofenakiga rahvusvahelises programmis (MEDAL, *Multinational Etoricoxib and Diclofenac Arthritis Long-term*)

MEDAL programm oli kolmest randomiseeritud topeltpimedast aktiivse võrdlusravimiga kontrollitud uuringust (MEDAL uuring, EDGE II ja EDGE) saadud kombineeritud andmete prospektiivse ülesehitusega kardiovaskulaarse (KV) ohutuse hindamise programm.

MEDAL uuring oli tulemusnäitaja põhine KV lõpptulemuste uuring, kus osalenud 17 804 osteoartroosiga (OA) ja 5700 reumatoidartriidiga (RA) patsienti raviti etorikoksiibiga annuses 60 mg (OA) või 90 mg (OA ja RA) või diklofenakiga annuses 150 mg ööpäevas keskmiselt 20,3 kuu jooksul (maksimaalselt 42,3 kuud, mediaan 21,3 kuud). Selles uuringus registreeriti ainult tõsised kõrvaltoimed ja ravi katkestamised mis tahes kõrvaltoimete tõttu.

Uuringutes EDGE ja EDGE II võrreldi etorikoksiibi ja diklofenaki talutavust seedetrakti poolt. EDGE uuringus osales 7111 OA patsienti, keda raviti etorikoksiibiga annuses 90 mg ööpäevas (1,5 korda suurem OA korral soovitatavast annusest) või 150 mg diklofenakiga ööpäevas keskmiselt 9,1 kuu jooksul (maksimaalselt 16,6 kuud, mediaan 11,4 kuud). EDGE II uuringus osales 4086 RA patsienti, keda raviti etorikoksiibiga annuses 90 mg ööpäevas või 150 mg diklofenakiga keskmiselt 19,2 kuu jooksul (maksimaalselt 33,1 kuud, mediaan 24 kuud).

Kombineeritud MEDAL programmis said 34 701 OA või RA patsienti ravi keskmiselt 17,9 kuu jooksul (maksimaalselt 42,3 kuud, mediaan 16,3 kuud), ligikaudu 12 800 patsienti said ravi kauem kui 24 kuud. Programmi kaasatud patsientidel esines ravielselt mitmesuguseid kardiovaskulaarseid ja seedetrakti riskitegureid. Ei kaasatud patsiente, kes olid uuringule eelneva 6 kuu jooksul põdenud müokardiinfarkti või kellele oli tehtud koronaararteri šunteerimine või perkutaanne koronaarangioplastika. Uuringutes oli lubatud gastroprotektiivsete ainete ja väikeses annuses atsetüülsalitsüülhappe kasutamine.

Üldine ohutus:

Kardiovaskulaarsete trombootiliste tüsistuste esinemissageduse osas puudus oluline erinevus etorikoksiibi ja diklofenaki vahel. Kardiorenaalseid kõrvaltoimeid täheldati sagedamini etorikoksiibi

kui diklofenaki puhul ning see toime oli sõltuv annusest (vt spetsiifilised tulemused allpool). Seedetrakti ja maksa kõrvaltoimeid täheldati diklofenaki puhul oluliselt sagedamini kui etorikoksiibi puhul. Uuringutes EDGE ja EDGE II täheldatud kõrvaltoimete ning MEDAL uuringus täheldatud tõsiste ja ravi katkestamiseni viinud kõrvaltoimete esinemissagedus oli etorikoksiibi puhul suurem kui diklofenaki puhul.

Kardiovaskulaarse ohutuse tulemused:

Kinnitatud trombootiliste kardiovaskulaarsete tõsiste tüsistuste (sh kardiaalsed, tserebrovaskulaarsed ja perifeersed vaskulaarsed tüsistused) esinemissagedus oli etorikoksiibi ja diklofenaki puhul võrreldav ning andmete kokkuvõtte on esitatud allpool toodud tabelis. Kõigis analüüsitud alarühmades, sh erineva ravieelse kardiovaskulaarse riskiga patsientidel, puudusid trombootiliste tüsistuste esinemissageduse statistiliselt olulised erinevused etorikoksiibi ja diklofenaki vahel. Eraldi hinnatuna oli suhteline risk kinnitatud trombootiliste kardiovaskulaarsete tõsiste tüsistuste tekkeks sarnane etorikoksiibi 60 mg või 90 mg ja 150 mg diklofenaki puhul.

Tabel 2: Kinnitatud trombootiliste KV tüsistuste esinemissagedused (kombineeritud MEDAL programm)			
	Etorikoksiib (N=16 819) 25 836 patsiendiaastat	Diklofenak (N=16 483) 24 766 patsiendiaastat	Ravide vaheline võrdlus
	Esinemissagedus[†] (95% CI)	Esinemissagedus[†] (95% CI)	Suhteline risk (95% CI)
Kinnitatud trombootilised kardiovaskulaarsed tõsised kõrvaltoimed			
Protokollijärgne	1,24 (1,11; 1,38)	1,30 (1,17; 1,45)	0,95 (0,81; 1,11)
Ravikavatsuslik	1,25 (1,14; 1,36)	1,19 (1,08; 1,30)	1,05 (0,93; 1,19)
Kinnitatud kardiaalsed tüsistused			
Protokollijärgne	0,71 (0,61; 0,82)	0,78 (0,68; 0,90)	0,90 (0,74; 1,10)
Ravikavatsuslik	0,69 (0,61; 0,78)	0,70 (0,62; 0,79)	0,99 (0,84; 1,17)
Kinnitatud tserebrovaskulaarsed tüsistused			
Protokollijärgne	0,34 (0,28; 0,42)	0,32 (0,25; 0,40)	1,08 (0,80; 1,46)
Ravikavatsuslik	0,33 (0,28; 0,39)	0,29 (0,24; 0,35)	1,12 (0,87; 1,44)
Kinnitatud perifeersed vaskulaarsed tüsistused			
Protokollijärgne	0,20 (0,15; 0,27)	0,22 (0,17; 0,29)	0,92 (0,63; 1,35)
Ravikavatsuslik	0,24 (0,20; 0,30)	0,23 (0,18; 0,28)	1,08 (0,81; 1,44)
[†] Tüsistused 100 patsiendiaasta kohta; CI = usaldusintervall N = Protokollijärgse populatsiooni kaasatud patsientide koguarv Protokollijärgne: kõik tüsistused uuritava ravi ajal või 14 päeva jooksul pärast ravi lõpetamist (välja arvatud patsiendid, kes võtsid <75% uuringuravimist või võtsid mitte-uuritavaid MSPVA-sid rohkem kui 10% ajast). Ravikavatsuslik: kõik kinnitatud tüsistused kuni uuringu lõpuni (hõlmas patsiente, kellele võidi teha mitte-uuritavaid protseduure pärast uuringuravimi ärajätmist). Randomiseeritud patsientide arv kokku n=17 412 (etoriksiib) ja 17 289 (diklofenak).			

KV suremus ning üldine suremus olid etorikoksiibi ja diklofenaki ravirühmades sarnased.

Kardiorenaalsed tüsistused:

Ligikaudu 50% MEDAL uuringusse kaasatud patsientidest olid uuringueelse hüpertensiooni anamneesiga. Uuringus oli hüpertensiooniga seotud kõrvaltoimete tõttu ravi katkestamise sagedus statistiliselt oluliselt suurem etorikoksiibi kui diklofenaki puhul. Südame paispuudulikkuse esinemissagedus (katkestamised ja tõsised kõrvaltoimed) oli sarnane 60 mg etorikoksiibi ja 150 mg diklofenaki puhul, kuid suurem 90 mg etorikoksiibi kui 150 mg diklofenaki puhul (statistiliselt oluline 90 mg etorikoksiibi vs. 150 mg diklofenaki puhul MEDAL OA kohordis). Kinnitatud südame paispuudulikkuse esinemissagedus (kõrvaltoimed, mis olid tõsised ja vajasisid haiglaravi või erakorralise meditsiini osakonda pöördumist) oli mitteoluliselt suurem etorikoksiibi kui 150 mg

diklofenaki puhul ning see toime oli annusest sõltuv. Tursetega seotud kõrvaltoimete tõttu ravi katkestamise esinemissagedus oli suurem etorikoksiibi kui 150 mg diklofenaki puhul ning see toime oli sõltuv annusest (statistiliselt oluline 90 mg etorikoksiibi, kuid mitte 60 mg etorikoksiibi puhul).

EDGE ja EDGE II uuringutes täheldatud kardirenaalsed tulemused langesid kokku MEDAL uuringus kirjeldatuga.

Üksikutes MEDAL programmi uuringutes oli etorikoksiibi (60 mg või 90 mg) puhul ravi katkestamise absoluutne esinemissagedus igas ravirühmas kuni 2,6% hüpertensiooni, kuni 1,9% tursete ja kuni 1,1% südame paispuudulikkuse tõttu; ravi katkestamise esinemissagedus oli suurem 90 mg etorikoksiibi kui 60 mg etorikoksiibi puhul.

MEDAL programmi seedetrakti taluvuse tulemused:

MEDAL programmi kõigis kolmes uuringus täheldati mis tahes kliiniliste seedetrakti kõrvaltoimete tõttu (nt düspepsia, kõhuvalu, haavand) ravi katkestamise oluliselt väiksemat esinemissagedust etorikoksiibi kui diklofenaki puhul. Kliiniliste seedetrakti kõrvaltoimete tõttu ravi katkestamise sagedus 100 patsiendiaasta kohta kogu uuringuperioodi jooksul oli järgmine: 3,23 etorikoksiibi ja 4,96 diklofenaki puhul MEDAL uuringus; 9,12 etorikoksiibi ja 12,28 diklofenaki puhul EDGE uuringus ning 3,71 etorikoksiibi ja 4,81 diklofenaki puhul EDGE II uuringus.

MEDAL programmi seedetrakti ohutuse tulemused:

Üldisi seedetrakti ülaosa kõrvaltoimeid defineeriti kui perforatsioone, haavandeid ja verejookse. Üldised seedetrakti ülaosa kõrvaltoimed, mis hinnati tüsistunuteks, olid perforatsioonid, obstruktsioonid ja tüsistunud verejooks; seedetrakti ülaosa kõrvaltoimed, mis hinnati mittetüsistunuteks, olid tüsistumata verejooksud ja tüsistumata haavandid. Üldiste seedetrakti ülaosa kõrvaltoimete esinemissagedus oli oluliselt väiksem etorikoksiibi kui diklofenaki puhul. Tüsistunud kõrvaltoimete esinemissageduse osas puudus oluline erinevus etorikoksiibi ja diklofenaki vahel. Seedetrakti ülaosa verejooksude (tüsistunud ja tüsistumata juhud kombineeritult) esinemissageduse osas puudus oluline erinevus etorikoksiibi ja diklofenaki vahel. Etorikoksiibi ohutum toime seedetrakti ülaosale võrreldes diklofenakiga ei olnud statistiliselt oluline patsientidel, kes võtsid samaaegselt väikeses annuses atsetüülsalitsüülhapet (ligikaudu 33% patsientidest).

Kinnitatud tüsistunud ja tüsistumata seedetrakti ülaosa kliiniliste kõrvaltoimete (perforatsioonid, haavandid ja verejooksud) esinemissagedus 100 patsiendiaasta kohta oli 0,67 (95% CI 0,57; 0,77) etorikoksiibi ja 0,97 (95% CI 0,85; 1,10) diklofenaki puhul, suhteline risk 0,69 (95% CI 0,57; 0,83).

Hinnati kinnitatud seedetrakti ülaosa kõrvaltoimete esinemissagedust eakatel patsientidel ning suurimat langust täheldati ≥ 75 -aastastel patsientidel (1,35 [95% CI 0,94; 1,87] vs. 2,78 [95% CI 2,14; 3,56] tüsistust 100 patsiendiaasta kohta vastavalt etorikoksiibi ja diklofenaki puhul).

Kinnitatud seedetrakti alaosa kliiniliste kõrvaltoimete (peen- või jämesoole perforatsioon, obstruktsioon või verejooks) esinemissagedus ei olnud oluliselt erinev etorikoksiibi ja diklofenaki puhul.

MEDAL programmi maksa ohutuse tulemused:

Maksaga seotud kõrvaltoimete tõttu ravi katkestamise sagedus oli statistiliselt oluliselt väiksem etorikoksiibi kui diklofenaki puhul. Kombineeritud MEDAL programmis katkestas maksaga seotud kõrvaltoimete tõttu ravi 0,3% etorikoksiibi ja 2,7% diklofenakki saanud patsientidest. Esinemissagedus 100 patsiendiaasta kohta oli 0,22 etorikoksiibi ja 1,84 diklofenaki puhul (p-väärtus oli $< 0,001$ etorikoksiibi vs. diklofenaki puhul). Samas ei olnud enamik MEDAL programmis täheldatud maksa kõrvaltoimeid tõsised.

Täiendavad trombootilised kardiovaskulaarsed ohutusandmed

Kliinilistes uuringutes (välja arvatud MEDAL programmi uuringud) raviti ligikaudu 3100 patsienti etorikoksiibiga annuses ≥ 60 mg ööpäevas 12 nädalat või kauem. Märgatavat erinevust kinnitatud trombootiliste kardiovaskulaarsete juhtumite esinemissageduse osas patsientidel, kes said etorikoksiibi annuses ≥ 60 mg, platseebot või mitte-naprokseen MSPVA-sid, ei täheldatud. Siiski oli nende

juhtumite esinemissagedus suurem etorikoksiibi saanud patsientidel kui neil, kes said 500 mg naprokseeni kaks korda ööpäevas. Antitromboolise toime erinevus mõnede COX-1 inhibeerivate MSPVA-de ja COX-2 selektiivsete inhibiitorite vahel võib olla kliiniliselt oluline patsientidel, kellel on trombemboolsete juhtumite tekkerisk. COX-2 inhibiitorid vähendavad süsteemse (ja seeläbi võimalikult endoteliaalse) prostatsükliini moodustumist trombotsüütide tromboksaani mõjutamata. Nende leidude kliiniline tähtsus ei ole kindlaks tehtud.

Täiendavad seedetrakti ohutusandmed

Kahes 12-nädalases topeltpimedas endoskoopiauuringus oli seedetraktihaavandite kumulatiivne esinemissagedus oluliselt väiksem patsientidel, kes said raviks 120 mg etorikoksiibi üks kord ööpäevas, võrreldes patsientidega, kes said kas 500 mg naprokseeni kaks korda ööpäevas või 800 mg ibuprofeeni kolm korda ööpäevas. Etorikoksiibi puhul oli haavandite esinemissagedus suurem kui platseeborühmas.

Neerutalitluse uuring eakatel

Randomiseeritud topeltpime platseebokontrollitud paralleelrühmaga uuring hindas etorikoksiibi (90 mg), tselekoksiibi (200 mg kaks korda ööpäevas), naprokseeni (500 mg kaks korda ööpäevas) ja platseebo 15-päevase ravi mõju naatriumi väljutamisele uriiniga, vererõhule ja teistele neerufunktsiooni näitajatele 60...85-aastastel isikutel, kelle ööpäevane naatriumi kogus dieedis oli 200 mEq. 2-nädalase ravi vältel oli etorikoksiibil, tselekoksiibil ja naprokseenil sarnane toime naatriumi väljutamisele uriiniga. Kõik aktiivsed võrdlusravimid võrreldes platseeboga tõstsid süstoolset vererõhku, kuid võrreldes tselekoksiibi ja naprokseeniga seostati etorikoksiibi statistiliselt olulise vererõhu tõusuga 14. ravipäeval (süstoolse vererõhu keskmine muutus algväärtusest: etorikoksiib 7,7 mmHg, tselekoksiib 2,4 mmHg, naprokseen 3,6 mmHg).

5.2 Farmakokineetilised omadused

Imendumine

Suu kaudu manustatud etorikoksiib imendub seedetraktist hästi. Absoluutne biosaadavus on ligikaudu 100%. Püsikontsentratsiooni tingimustes saabub ravimi maksimaalne kontsentratsioon plasmas (geomeetriline keskmine $C_{max}=3,6$ mikrogrammi/ml) ligikaudu 1 tund (T_{max}) pärast 120 mg manustamist tühja kõhuga täiskasvanutele. Keskmine kontsentratsioonikõvera alune pindala ($AUC_{0...24h}$) oli 37,8 mikrogrammi•h/ml. Terapeutilise annusevahemiku piires on etorikoksiibil lineaarne farmakokineetika.

Ravimi manustamisel koos toiduga (rasvarikka einega) puudus toime etorikoksiibi imendunud kogusele pärast 120 mg annuse manustamist. Toit mõjutas imendumise kiirust, mille tulemuseks oli maksimaalse plasmakontsentratsiooni vähenemine 36% ja T_{max} pikenemine 2 tunni võrra. Neid andmeid ei loeta kliiniliselt olulisteks. Kliinilistes uuringutes manustati etorikoksiibi söögiaegadest sõltumatult.

Jaotumine

Etorikoksiibi seonduvus plasmavalkudega kontsentratsioonivahemikus 0,05...5 mikrogrammi/ml on ligikaudu 92%. Jaotusruumala püsikontsentratsiooni tingimustes (V_{dss}) on inimestel ligikaudu 120 l.

Rottidel ja küülikutel läbib etorikoksiib platsentaarbarjääri, rottidel ka hematoentsefaalbarjääri.

Biotransformatsioon

Etorikoksiib metaboliseerub ulatuslikult, <1% annusest eritub uriiniga muutumatul kujul. Põhilist metaboolset teed, mis viib 6'-hüdroksümetüülnderivaadi moodustumiseni, katalüüsivad tsütokroom P450 süsteemi (CYP) ensüümid. CYP3A4 soodustab etorikoksiibi metabolismi *in vivo*. *In vitro* uuringud näitavad, et CYP2D6, CYP2C9, CYP1A2 ja CYP2C19 võivad samuti katalüüsida põhilist metaboolset teed, kuid nende kvantitatiivset rolli ei ole *in vivo* uuritud.

Inimesel on leitud viis metaboliiti. Etorikoksiibi põhimetaboliit 6'-karboksüülhappe derivaat moodustub 6'-hüdroksümetüülnderivaadi edasise oksüdatsiooni käigus. Need põhimetaboliidid on kas inaktiivsed või nõrgad COX-2 inhibiitorid. Ükski metaboliit ei inhibeeri COX-1.

Eritumine

Pärast 25 mg radioaktiivselt märgistatud etorikoksiibiannuse ühekordset veenisisesest manustamist tervetele uuritavatele avastati 70% radioaktiivsusest uriinis ja 20% väljaheites, enamasti metaboliitidena. Alla 2% ravimist leiti muutumatul kujul.

Etorikoksiibi eliminatsioon toimub peaaegu täielikult metaboliseerumise teel, millele järgneb eritumine neerude kaudu. Etorikoksiibi püsikontsentratsioon plasmas saabub 7 päeva jooksul pärast 120 mg üks kord päevas manustamist, kumulatsioonikoefitsient on ligikaudu 2, mis vastab ligikaudu 22-tunnisele poolväärtusajale. Plasmakliirens pärast 25 mg annuse veenisisesest manustamist on ligikaudu 50 ml/min.

Patsientide erirühmad

Eakad: eakatel (65-aastastel ja vanematel) on ravimi farmakokineetika sarnane noorematele patsientidele.

Sugu: etorikoksiibi farmakokineetika on meestel ja naistel sarnane.

Maksakahjustus: kergekujulise maksafunktsiooni häirega patsientidel (Child-Pugh skoor 5...6) oli 60 mg etorikoksiibi manustamise järgselt keskmine AUC ligikaudu 16% kõrgem kui samas annuses ravi saanud tervetel uuritavatel. Keskmise raskusega maksafunktsiooni häire korral (Child-Pugh skoor 7...9) oli 60 mg etorikoksiibi ülepäeviti manustamise järgselt keskmine AUC sarnane tervete uuritavatega, kes manustasid 60 mg etorikoksiibi 1 kord päevas; 30 mg etorikoksiibi üks kord päevas kasutamist ei ole nendel patsientidel uuritud. Raskekujulise maksafunktsiooni häirega patsientide (Child-Pugh skoor ≥ 10) kohta kliinilised ja farmakokineetilised andmed puuduvad (vt lõigud 4.2 ja 4.3).

Neerukahjustus: etorikoksiibi ühekordse 120 mg annuse farmakokineetika keskmise raskusega ja raskekujulise neerupuudulikkuse korral, samuti hemodialüüsi saavatel lõppstaadiumis neeruhaigusega patsientidel ei erinenud oluliselt tervete vabatahtlike omast. Hemodialüüsi mõju ravimi eliminatsioonile oli ebaoluline (dialüüsi kliirens ligikaudu 50 ml/min) (vt lõigud 4.3 ja 4.4).

Lapsed: lastel (<12-aastased) ei ole etorikoksiibi farmakokineetikat uuritud.

Noorukitel (vanuses 12...17 aastat) läbi viidud farmakokineetika uuringus (n=16) oli 40...60 kg kaaluvatel ja 60 mg etorikoksiibi saavatel ning >60 kg kaaluvatel ja 90 mg etorikoksiibi saavatel noorukitel ravimi farmakokineetika sarnane täiskasvanute omaga, kes said 90 mg etorikoksiibi üks kord päevas. Lastel ei ole etorikoksiibi ohutus ja efektiivsus kindlaks tehtud (vt lõik 4.2).

5.3 Prekliinilised ohutusandmed

Prekliinilistes uuringutes ei ole ilmnenud etorikoksiibi genotoksilist toimet. Hiirtel ei olnud etorikoksiib kantserogeenne. Rottidel täheldati hepatotsellulaarsete ja kilpnäärme follikulaarsete adenoomide teket inimeste päevasest annusest (90 mg) üle 2 korda suuremate annuste manustamisel iga päev ligikaudu kahe aasta vältel. Seda tüüpi tuumorid on maksa CYP ensüüminduktsiooni liigispetsiifiline tagajärg. Etorikoksiib ei põhjusta maksa CYP3A ensüüminduktsiooni inimestel.

Rottidel suurenes etorikoksiibi seedetrakti toksilisus annuse ja manustamisaja suurendamisel. 14-nädalases toksilisuse uuringus viis etorikoksiibi inimese terapeutilisest annusest suuremate annuste kasutamine seedetrakti haavandite tekkeni. 53- ja 106-nädalases toksilisuse uuringus täheldati seedetrakti haavandeid ka inimese terapeutilise annusega võrreldavate annuste kasutamisel. Suurte annuste kasutamisel tekkisid koertel muutused neerudes ja seedetraktis.

Etorikoksiib ei olnud teratogeenne reproduktioonitoksilisuse uuringutes, mille käigus manustati ravimit rottidele annuses 15 mg/kg päevas (see on ligikaudu 1,5 korda suurem inimese päevaannusest (90 mg)). Küülikutel täheldati raviga seotud kardiovaskulaarsete väärengute tõusu annuste puhul,

mis on väiksemad kui terapeutiline annus inimese päevaannusena (90 mg). Siiski raviga seotud loote väliseid või skeleti väärarenguid ei täheldatud. Rottidel ja küülikutel täheldati pärast implantatsiooni embrüo huku sagenemist annuste kasutamisel, mis on $\geq 1,5$ korda suuremad inimesel kasutatavast annusest (vt lõigud 4.3 ja 4.6).

Etorikoksiib eritub lakteerivate rottide piima kontsentratsioonides, mis on kaks korda suuremad plasmakontsentratsioonist. Emasloomale laktatsiooni ajal manustatud etorikoksiib põhjustas poja kehakaalu vähenemist.

6. FARMATSEUTILISED ANDMED

6.1 Abiainete loetelu

Tableti sisu:

Veevaba kaltsiumvesinikfosfaat
Mikrokristalliline tselluloos
Krospovidoon (tüüp A)
Povidoon K25
Magneesiumstearaat

Tableti kate:

Hüpromelloos
Hüdroksüpropüütselluloos
Talk
Keskmise ahelaga triglütseriidid
Titaandioksiid (E171)
Mikrokristalliline tselluloos (30 mg)
Punane raudoksiid (30 mg) (E172)
Indigokarmiini alumiiniumlakk (30, 60 ja 120 mg) (E132)
Briljantsinine alumiiniumlakk (60 ja 120 mg) (E133)
Kollane raudoksiid (60 ja 120 mg) (E172)
Must raudoksiid (60 ja 120 mg) (E172)

6.2 Sobimatus

Ei kohaldata.

6.3 Kõlblikkusaeg

3 aastat.

6.4 Säilitamise eritingimused

Hoida originaalpakendis, valguse eest kaitstult.

6.5 Pakendi iseloomustus ja sisu

60 mg

OPA/alumiinium/PVC alumiiniumblistrid pakendis, milles on 7, 14, 20, 28, 28x1, 30, 50, 98 või 100 õhukese polümeerikattega tabletti.

90 mg

OPA/alumiinium/PVC/alumiiniumblistrid pakendis, milles on 5, 7, 7x1, 14, 20, 28, 28x1, 30, 50, 98 või 100 õhukese polümeerikattega tabletti.

120 mg

OPA/alumiinium/PVC/alumiiniumblastrid pakendis, milles on 5, 7, 7x1, 14, 16, 20, 28, 28x1 või 30 õhukese polümeerikattega tabletti.

Kõik pakendi suurused ei pruugi olla müügil.

6.6 Erihoiatused ravimpreparaadi hävitamiseks

Erinõuded puuduvad.

Kasutamata ravimpreparaat või jäätmematerjal tuleb hävitada vastavalt kohalikele nõuetele.

7. MÜÜGILOA HOIDJA

Teva B.V.
Swensweg 5
2031GA Haarlem
Holland

8. MÜÜGILOA NUMBRID

60 mg: 904016
90 mg: 904216
120 mg: 903916

9. ESMASE MÜÜGILOA VÄLJASTAMISE/MÜÜGILOA UUENDAMISE KUUPÄEV

Müügiloa esmase väljastamise kuupäev: 08.03.2016
Müügiloa viimase uuendamise kuupäev: 02.09.2020

10. TEKSTI LÄBIVAATAMISE KUUPÄEV

september 2020